

tilsigtes. Reglerne i Lovforslagets §§ 213 og 214, hvorefter Samlejet er det afgørende for Strafbarheden, vil saaledes ikke overflødigere den her optagne Bestemmelse. Man har iøvrigt, jfr. V. Bentzon: Familieretten 1924 I, Side 137, Note 10, rejst det Spørgsmaal, om Straf for Samleje mellem de her omhandlede beslægtede og besvogrede overhovedet kan idømmes i Henhold til Lovforslagets §§ 213 og 214, naar de har indgaaet Ægteskab, og Samlejet har fundet Sted forinden Ægteskabets Omstødelse, d. v. s. i et paa andre Omraader gyldigt Ægteskab. Justitsministeriet maa formene, at dette Spørgsmaal maa besvares bekræftende, idet Ægteskabsloven ikke afgør, hvilken Betydning i strafferetlig Henseende et indgaaet Ægteskab skal have. Foreligger der ikke blot ulovlig Ægteskabsindgaaelse, men tillige Samleje, maa i det Hele efter Justitsministeriets Formening ikke blot § 212, men tillige henholdsvis § 213 og § 214 komme til Anvendelse. Opmærksomheden henledes dog herved paa, at medens § 212 omfatter alle de i Ægteskabslovens § 13, 1ste og 2det Stk. omhandlede Tilfælde, altsaa ogsaa Tilfælde, hvor Ægteskab mellem de paagældende kan tillades ved kgl. Bevilling, fastsætter § 214 kun Straf for Samleje mellem besvogrede, naar Indgaaelse af Ægteskab imellem dem ifølge Ægteskabslovens § 13, Stk. 1 er ubetinget forbudt, d. v. s. end ikke kan tillades ved Bevilling. Paa den vidtgaende Affattelse af § 212 er der raadet Bod ved Bestemmelsen i Stk. 3 om, at Straffen, naar Ægteskabet ikke bliver omstødt, hvad det i de fleste af de dispensable Tilfælde maa antages ikke at ville blive, kan gaa ned til Bøde, eller efter Omstændighederne ganske bortfalde.

Naar man ikke, saaledes som i de to første Udkast, har sammenfattet Krænkelserne af Ægteskabsinstitutionen i een Paragraf, er det, fordi det strafbare ved Bigami udelukkende er Krænkelsen af Ægteskabsinstitutionen, medens det graverende i de fleste af de omhandlede Slægtskabs- og Svogerskabsforhold ikke saa meget er Krænkelsen af Ægteskabsinstitutionen som selve Kønsforbindelsen.

Til §§ 213 og 214. (U. §§ 190 og 191, jfr. Mot. Sp. 309—10).

Disse Paragraffer indeholder Reglerne om *Blodskam* og træder i Stedet for Straffelovens §§ 161, 162 og 164.

§ 213 (U. § 190) fastsætter Straf for Samleje mellem *Slægtninge* i op- og nedstigende Linie og mellem Søkende og slutter sig forsaavidt ganske til Straffeloven.

Der er ikke fundet Anledning til som i Straffelovens § 164 at opstille en særlig (mildere) Strafferamme for det Tilfælde, at Slægtskabsforbindelsen ikke grunder sig paa Ægteskab, idet der indenfor den almindelige Strafferamme vil kunne tages ethvert fornødent Hensyn i saa Henseende. Derimod er der fastsat en skærpet Straf for den, der har Samleje med en Slægtning i nedstigende Linie under 18 Aar.

I Følge Kommissionens Udkast (§ 190, Stk. 2) findes ved Samleje mellem beslægtede i op- og nedstigende Linie den i nedstigende Linie beslægtede ubetinget at burde være straffri, naar den paagældende er under 18 Aar, ligesom der ved Samleje mellem Søkende findes at burde være Adgang til at lade Straffen bortfalde for den, der ikke er fyldt 18 Aar. I Lovforslagets § 213, Stk. 2, har man foretrukket at optage en almindelig Bestemmelse, hvorefter i de i Stk. 1 nævnte Tilfælde Straffen kun under særlige Omstændigheder kan bortfalde for den, der ikke er fyldt 18 Aar.

Den i § 213, Stk. 1 fastsatte Straf er for dens Vedkommende, som har Samleje med en Slægtning i nedstigende Linie, mildere end i Udkastets § 190 foreslaaet.

§ 214 (U. 191) fastsætter Straf for Samleje mellem *besvogrede*. Bestemmelsen træder i Stedet for Straffelovens § 162, men begrænser den dér givne Regel, idet man ligesom Kommissionen efter Fremkomsten af de ny Regler i Ægteskabsloven af 30. Juni 1922 om, i hvilke Tilfælde Ægteskab mellem besvogrede kan finde Sted (Lovens § 13) har ment, at Samleje mellem saadanne Personer kun bør være strafbart i de Tilfælde, hvor ifølge § 13, Stk. 1, Indgaaelse af Ægteskab mellem dem er ubetinget forbudt, d. v. s. end ikke kan tillades ved Bevilling, jfr. derimod angaaende Straffen for Ægteskabsindgaaelse Lovforslagets § 212.

Man har ligesom Kommissionen ikke optaget Bestemmelser svarende til Straffelovens § 163 (Kønsforbindelser mellem illegitimt besvogrede) og § 165 (det saakaldte uegentlige Blodskam). Den almindelige Retsfølelse i Nutiden stiller formentlig ikke Krav om Anvendelse af Straf i disse Tilfælde.

Endvidere har man ikke ment at burde optage de af Kommissionen, jfr. U. § 192 og Mot. Sp. 310, stillede Forslag om en særlig (mildere) Straf, naar i de i §§ 213 og 214 nævnte Slægts- og Svogerskabsforhold anden kønslig Omgængelse end Samleje har fundet Sted, jfr. nu Straffelovens § 176. Selvom det kan siges, at der ikke er nogen principiel Forskel, men i det højeste en Gradsforskel i den Besmittelse af Familie-